

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΪΑΡΤΕΤΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΗΛΕΚΤΡΟΝ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐπιτάφια ἑτησίᾳ Φράγ. 12.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἑτησίᾳ » 14.
Ἐν τῷ ἔξωτρωκῷ ἔν γένει ἑτησίᾳ » 16.

παρὰ τὴν Δυτ. Ἑκκλησίαν.
ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἔν γένει τὸν στίχον λεπτά 20.
Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπὴν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Γνωστοποιεῖται τῷ φιλομούσῳ κοινῷ τῆς Ἐριμούπολις ὅτι αἱ μὲν ἔγγραφα τῶν εἰς τὸ ἐκπαιδευτήριον μου προσελευσομένων μαθητῶν ἀρχονται κατὰ τὰ νενομισμένα ἀπὸ τῆς προσεχούσης Περαιτικῆς (23 πρέχοντος) γινόμενα καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 9—12 π. μ. καὶ ἀπὸ τῆς 3—5 ὥρας μ. μ., ἡ δὲ τῶν μαθημάτων διδασκαλία ὀριστικῶς ἀπὸ τῆς πρώτης ἐπιόντος Σεπτεμβρίου.

Ἐν Ἐριμούπολει τῇ 22 Αὐγούστου 1878.

Ὁ Διευθυντὴς
Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ.

Ἡ κυρία Μερικὴ Ν. Πολίτου Διευθύντρια τοῦ ἐνταῦθα ἰδιωτικοῦ ἐκπαιδευτηρίου, εἰδοποιεῖ τοὺς φιλομούσους συμπολίτας τῆς, ὅτι, αἱ ἔγγραφα τῶν μαθητῶν ἤρξαντο ἀπὸ σήμερον, αἱ δὲ τακτικαὶ παραδόσεις ἀρχονται ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου. Πρὸς τοὺτοις ὅτι παραδέχεται καὶ ἄρρενα διὰ τὸ νηπιαγωγεῖον.

Ἀντὶ κυρίου ἄρθρου καταχωρίζομεν σήμερον μετάφρασιν ἐκ τῆς Γαλλ. α' Ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων, πραγματευομένην τὰς ἐντυπώσεις ἃς παρήγαγεν ἐν Εὐρώπῃ ἡ ἐγκύκλιος (τὸ ἀνθυπόμνημα) τῆς Υ. Πύλης περὶ τοῦ Ἑλληνοτουρκικοῦ ζητήματος, ἐφ' ὅσον φιλελληνικώτατα συνηγορεῖ ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὁ φιλέλληνας τοῦ ἄρθρου τούτου συντάκτης.

(Ἐκ τῆς Γαλλικῆς α' Ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων τῆς 14/26 Αὐγούστου).

Κατωτέρω εὑρεται τὸ κείμενον τῆς πρὸς τὰς μεγάλαις δυνάμεις ἄρτι ἀπευθυνθείσης ἐγκυκλίου ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Πύλης περὶ τῶν ἀπαιτηθειῶν ὑπὸ τοῦ βασιλεῖος συνορικῶν διορθώσεων. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο φαίνεται ἐκπληξάν καὶ σκανδαλίσαν τινὰς τῶν συναδέλφων ἡμῶν. Τὸ καθ' ἡμᾶς οὐδετέρων ἡσθάνθημεν τῶν ἐντυπώσεων τούτων. Εἶνε ἔγγραφον διπλωματικόν, ἄριστα συντεταχμένον, ἐν ᾧ αἱ ἰδέαι συναρμολογούνται ἐν λογικῶτάτῃ σειρά καὶ ὅπου θὰ ἦτο ἀπρόσβλητον, ἂν ἐπρόκειτο περὶ ἔργου πολιτικῆς φιλοσοφίας, ἀπευθυνομένου πρὸς τοὺς ἀνεπιδομένους περὶ θεωριῶν καὶ οὐχὶ περὶ ἐπισήμου ἐγκυκλίου ἀπευθυνομένης πρὸς κυβερνήσεις εἰθισμένας,

ἵνα υποχωρῶσι μᾶλλον εἰς τὰς περιστάσεις ἢ εἰς τοὺς συλλογισμοὺς. Ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις ἐπικαλεῖται τὸ διεθνὲς δίκαιον, συζητᾷ τὰς θέσεις τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς ἠθικῆς, ἐπικαλεῖται τὰς ἀρχὰς καὶ πορίζεται ἐξ αὐτῶν κυστηρῶς τὰ συμπεράσματα. Τὴν μεθοδὸν ταύτην πολλάκις ἤδη μετεχειρίσθη, ἀλλὰ μέχρι τοῦδε δὲν τῇ ὠφέλησεν αὐτή. Ἠδυνήθη νὰ ἴδῃ ἐν τῇ διασκέψει τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐν τῷ συνεδρίῳ τοῦ Βερολίνου ὅτι δὲν ἔχει νὰ ἔχη τὴν ἀλήθειαν ὑπὲρ ἑαυτῆς καὶ ὅτι ἀπαιτεῖτο προσέτι καὶ ἡ ἰσχύς. Ἡ συλλογὴ τῶν ἀπὸ τριετίας τουρκικῶν ἐγγράφων θ' ἀποτελεῖ ἄριστον ὑπόδειγμα διπλωματικοῦ ὅρους· ἀλλ' εἰς τί ὠφελεῖ, ὅτι καλῶς ἐλάλησεν, ἀφοῦ δὲν ὑπῆρξεν ἱκανή, ἵνα ἐνεργήσῃ ἐντόμως καὶ ἀφοῦ δὲν ἐπέτυχεν;

Ἄρα ἔσται ἡ Πύλη σήμερον εὐτυχέστερα ἢ ἐν τῷ παρελθόντι; Ἄρα θὰ ἐπιτύχῃ, κατὰ τὰς ἰδίαις αὐτῆς ἐκφράσεις, «ἵνα δια φωτισθῇ τὴν Εὐρώπην καὶ ἵνα μεταβάλλῃ τὴν ἐν τῷ Συνεδρίῳ ἐξενεχθεῖσαν γνώμην;» Ἄρα θὰ πείσῃ τὰς δυνάμεις, ἵνα ἀδιαβιβάσωσιν εἰς τὸ ἀνακτοβούλιον τῶν Ἀθηνῶν συμβουλὰς εὐθύτητας καὶ φρονήσεως, αἵτινες θ' ἀποτρέψωσιν αὐτὸ ἀπὸ ἐπιχειρήσεως ἀδίκου ὅσον καὶ ἀντιπολιτικῆς;» Ἄρα θὰ διασώσῃ τὰς δύο ἐπαρχίας, ἃς ἡ Ἑλλάς ἀπαιτεῖ καὶ εἰς ἃς ἐπορθυμῆ ὡς ἀντίτιμον τῆς οὐδετερότητας αὐτῆς κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον καὶ ὡς ἐχέγγυον κατευνασσεως ἐν τῷ μέλλοντι; Ἀρκούντως δυσχερὲς εἶναι νὰ γινώσκῃ τις τὰ ταῦτα. Ἀπλὸν εἶναι, ὅτι ἡ Πύλη ἔχει καθ' ἑαυτῆς τὸ 24 ἄρθρον τῆς Συνθήκης τοῦ Βερολίνου ἐπισημῶς ὀρίζον ὅτι «Ἐν ἡ περιπτώσει ἡ Πύλη καὶ ἡ Ἑλλάς δὲν ἔθελον καταρθῶσι τὴν συνεννόησιν περὶ διορθώσεως συνόρων ἡτὴν καταδειχθεῖσαν ἐν τῷ δεκάτῳ τρίτῳ πρωτοκόλλῳ τοῦ Συνεδρίου, ἡ Γερμανία, ἡ Αὐστροουγγαρία, ἡ Γαλλία, ἡ Μεγάλη Βρετανία, ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Ρωσσία ἐνπιφυλάττονται, ἵνα προσενέγκωσι τὴν μεσιτείαν αὐτῶν εἰς τὰ δύο μέρη πρὸς διευκόλυνσιν τῶν διαπραγματεύσεων». Ἄλλ' οἱ τουρκοὶ, ἀγγινοῦστατοι ὄντες διπλωμάται, δὲν ἀγνοοῦσι, πόσον ἔσται δυσχερὲς ἡ ἐπιτυχία ἐνότιτος ἐν τῇ παρεμβάσει ταύτῃ καὶ τῆς πρὸς τὴν ἡδυνήθησαν νὰ συμφωνήσωσιν ἐν τῷ συνεδρίῳ, ὅπως ἐπιβάλωσι εἰς τὴν Πύλην τὰς παραχωρήσεις, ἃς συνεβούλευσαν αὐτῇ, ἵνα ποιησῆται τῇ Ἑλλάδι. Ἄρα ἔσονται εὐτυχέστερα ἐν ταῖς διαπραγματεύσεσιν ἀνακτοβουλίου πρὸς ἀνακτοβούλιον; Ἡ «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Βορείου Γερμανίας» προσκαλεῖ αὐτὰς ἤδη, ἵνα λάβωσι

θέσιν ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ, περὶ οὗ κατὰ τὸ γράμμα τῆς Συνθήκης ἐπεφυλάχθησαν κοινὴν ὑποχρέωσιν». «Ἔστω! Ἀλλὰ πῶς δυνάμεθα νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι ἡ Ῥωσσία ἢ θεωροῦσα τοὺς Ἕλληνας ὡς τοὺς φυσικοὺς ἐχθροὺς τῶν Σλαύων θέλει καταβάλλει πολλὴν ἐξουσίαν ἐπὶ διπλωματικῇ ἐκστρατείᾳ, ἧς προτείνεται ἡ ἐργαζομένη ἐπὲρ ἐκείνων; Ἡ Ἑλλάς εἶχεν ἕως τῶν τελευταίων τούτων μηνῶν φυσικὸν ὑπερασπιστὴν, οὐδόλως φειδωλὸν εὐ-γλώττων ἀπολογιῶν, ἐπιτηδείων συμβουλῶν, ἐνθαρρύνσεων καὶ ὑποσχέσεων. Ἀφικνουμένης εἰς τὸ Συνέδριον, ἐδικαιοῦτο ἵνα πιστεῦσῃ, ὅτι ἡ Ἀγγλία οὐδενὸς θὰ ἐφείδωτο, ὅπως θριαμβεύσωσιν αἱ ἀπαιτήσεις αὐτῆς. Αἱ ἐλπίδες αὐτῆς αὐταὶ σκληρῶς ἐψεύσθησαν. Ἡ Ἀγγλία μετενεγκούσα ὅτι σήμερον καλεῖται σὴ σφαῖρα τῶν συμφερόντων αὐτῆς» εἰς τὴν μικρὰν Ἀσίαν, ἐλησμόνησεν ὀλοτελῶς οὗς εἶχεν ἐν Εὐρώπῃ πελάτας. Ἄρα ἐπιτρέπεται ἡ ὑπόθεσις, ὅτι θέλει εἰς τὸ ἐξῆς δευθῆ ὀλιγώτερον ἐγωῖστικὴ καὶ θέλει ἐκτεθῆ εἰς ἀνάφλεξιν ἀγῶνων μόλις κατασβεσθέντων, ὅπως ἐξασφαλίσῃ τὸν θρίαμβον τῶν νομίμων φιλοδοξιῶν τῶν ἀρχαίων αὐτῆς συμμάχων; Ἡ Ἀγγλία εἶναι προσηλωμένη ὑπὲρ πᾶν ἄλλο εἰς τὴν διατήρησιν τῆς φιλίας τοῦ Σουλτάνου, ἔχει ἀνάγκην αὐτῆς, ἵνα ἐπιτύχῃ ἐν ἧ ἀνέλαβε μεγάλη ἐπιχειρήσει. Ὡς πρὸς τὴν Γερμανίαν, ἀν οἱ Ἕλληνες εἶχον ἀνάγκην, ἵνα ἀπογοητευθῶσι περὶ αὐτῆς, θ' ἀπέβαλον καὶ τὰς τελευταίας αὐτῶν ἐλπίδας, ἀναγινώσκοντες τὴν ἀφήγησιν τῆς διαδοχῆς συνδιαλέξεως τοῦ κ. Βίσμαρκ πρὸς τὸν ἐν Βερολίῳ ἀνταποκριτὴν τῶν «Καιρῶν». «Οἱ Ἕλληνες εἶναι ἀναμφιβόλως λαὸς προκαλῶν πρὸ ἐνδιαφέρον, εἶπεν ὁ καγκελάριος, καὶ ἀν ἐπρόκειτο ἐπὶ ἐκλογῇ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν τούρκων θὰ ἐξέπλεγον ἐκείνους, ὡς ὄντας ἀναντιρρήτως ἐκ τῶν δύο καὶ μᾶλλον πεπολιτισμένοι. Ἄλλ' οἱ τούρκοι δὲν θέλουσιν εὐκόλως συναινέσει εἰς ὑποχωρήσεις ὡς πρὸς καὶ αὐτοὺς. Θέλουσιν εὐκόλως ὑποχωρῆσαι τῇ Αὐστρίᾳ, καὶ τῆς εἶναι δύναμις μεγάλη καὶ ἐπιρροῆς, ἀλλὰ θέλουσιν ὑπερασπίσει ἑαυτοὺς κατὰ τῆς Ἑλλάδος ὅλαις δυνάμεσιν, ἧν δὲν φοβοῦνται. Εἶναι ταῦτόν ὡς εἰ κατὰ τὴν πρῶτην γαλλικὴν αὐτοκρατορίαν ἐκαλοῦμεθα, ἵνα ὑποχωρήσωμεν πρὸς μικρὸν δευτερεῦον κράτος, διότι «εἶχομεν ἐξαναγκασθῆ νὰ ὑποταχθῶμεν εἰς τὴν ἐπιρροήν τῆς γαλλικῆς αὐτοκρατορίας».

Τὸ τούτου καθαρώτερον καὶ πῶς δυνάμεθα νὰ θαυμάζωμεν, ὅτι τοιοῦτοι λόγοι ἔδωσαν τῇ Πύλῃ τὸ θάρρος ὅπως ἀπαντήσῃ εἰς τὰς αἰτήσεις τῆς Ἑλλάδος δι' ἀρνήσεως, καθ' ἣν ὁ συλλογισμὸς, ἡ εἰρωνεία καὶ ἡ τόλμη συδυάζονται διὰ τρόπου ἐξόχως πρωτοτύπου; Οἱ τούρκοι πολιτευταὶ τοσοῦτῳ μᾶλλον εἰσὶ πεπεισμένοι, ὅτι δύνανται ν' ἀντιστῶσιν εἰς τοὺς ἀσθενεῖς, ἀφοῦ ὑπεχώρησαν πρὸς τὸν ἰσχυρὸν, ὅσα ἐβεβαιώθησαν ἐκ πείρας, ὅτι αὐτὸς ὁ ἰσχυρὸς δὲν ἦτο τοσοῦτον ἄτρωτος, ὅσον ἐθεωροῦτο. Ἄν ὁ φανατισμὸς τῶν μουσουλμάνων βέηδων τῆς Ἐρζεγοβίνης καὶ τῆς Βόσνας σχεδὸν ἐσταμάτησε τὴν προόδον τοῦ αὐστριακοῦ στρατοῦ, τί δὲν ἠδύνατό τις ν' ἀναμένῃ ἐκ τῆς ἀπελπισίας τῆς Πύλης ἐν ἀγῶνι κατὰ τῆς Ἑλλάδος, ἐν ᾧ θὰ ἐβόηθαιτο ὑπὸ ὅλως ἰδιαιζόντων γεωγραφικῶν ὄρων καὶ ἐκ τῆς ἐλευθέρας διαθέσεως ἀπατῶν τῶν δυνάμεων αὐτῆς; Ὁ στρατὸς αὐτῆς, ὅστις τοσοῦτον ἐνδόξως ἀντεμετρήθη κατὰ τῆς Ῥωσσίας, θὰ εὕρισκεν ἐκεῖ τὴν εὐκαιρίαν, ὅπως ἱκανοποιηθῆ ἐφ' οἷς ἀναξίως ἐπαθεν ἀτυχήμασιν. Οὐδεὶς ἀγνοεῖ τοῦτο ἐν Εὐρώπῃ. Δυνάμεθα ἄρα εὐλόγως ν' ἀπεκδεχόμεθα παρὰ τῶν δυνάμεων ἡμιεπίσημα διαθήματα

πρὸς τὴν Τουρκίαν, ἀλλὰ δυσκόλως δυνάμεθα νὰ διανοηθῶμεν, ὅτι ἡ μεσιτεία αὕτη θέλει λάβει τὰς διαστάσεις ἀληθοῦς πιέσεως καὶ ἱκανῆς, ἵνα φέρῃ σπουδαία ἀποτελέσματα.

Ἡ Ἑλλάς φίλους ἀληθεῖς καὶ ἀφωσιωμένους ἔχει μόνον τὴν Γαλλίαν καὶ Ἰταλίαν. Τὰ δύο ταῦτα ἔθνη ἀνέλαβον τὴν ὑπεράσπισιν αὐτῆς ἐν τῷ συνεδρίῳ ἐν τῷ μέσῳ τῆς γενεῆς ἀδιαφορίας καὶ ἐχρήσαντο ἀπάσῃ αὐτῶν τῇ ἐπιρροῇ ὅπως ἐξασφαλίσωσιν αὐτῇ τὰ πλεονεκτήματα, εἰς ᾗ ὑπὲρ πάντα ἄλλον ἐδικαιοῦτο. Δυστυχῶς ἵνα ὡς τελεσφόροι αἱ προσπάθειαι τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰταλίας θ' ἀπῆρτετο ἡ σύμπραξις τῆς Ἀγγλίας. Γνωστὸν εἶναι, ὅτι ἡ σύμπραξις αὕτη οὐδαμῶς ὑπῆρξεν. Ἡ Ἀγγλία παραιτηθεῖσα τῆς πρὸς τοὺς Σλαύους διαφιλονεικήσεως τῆς χερσονήσου τοῦ Αἰμου καὶ τῆς ἀναζητήσεως ἐν τῇ ἀναπτύξει τῶν Ἑλλήνων ἀντισηκώματος κατὰ τῶν προόδων τοῦ πανσλαυϊσμοῦ, εἶχε συγκεντρώσει ἅπασαν αὐτῆς τὴν προσοχὴν εἰς τὴν Κύπρον καὶ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν. Ἡ διάψευσις τῶν ἐλπίδων τῆς Ἑλλάδος ὑπῆρξε σκληρᾶ. — Σὺ, εἶπε τῇ Ἀγγλίᾳ, μὲ ἐμπόδισας νὰ μετάσχῃ τοῦ πολέμου, νὰ μιμηθῶ τὴν Σερβίαν, τὸ Μαυροβούνιον καὶ τὴν Ῥωμουνίαν. Σὺ μ' ἐπεισας νὰ μείνω οὐδετέρη, βεβαιώσασά με, ὅτι θὰ ἐκέρδαινον πολλῶν πλείονα ἐκ τῆς ἀποχῆς ἢ ἐκ τοῦ ἀγῶνος.

Ἄν δὲν σὲ ἤκουον, θὰ κατελάμβανον τὴν Θεσσαλίαν καὶ τὴν Ἡπειρον ἐνῶ ὁ τουρκικὸς στρατὸς εἶχε καταστῆ ἀκίνητος ὑπὸ τὴν Πλευρίαν καὶ, ὑποτιθεμένου ἀκόμη, ὅτι τὸ συνέδριον θὰ μὲ ἀφήρει μέρος τῶν κατακτήσεών μου, θὰ μοὶ ἀπέμενεν ὅμως πάντοτε κατὰ τι.

Ἄλλ' ἐπίστευσά εἰς τὰς ὑποσχέσεις σου καὶ ἔχω οὐδέν.

— Αἱ ἐφημερίδες καὶ οἱ ῥήτορες τῆς Ἀγγλίας ἀπήντησαν τῇ Ἑλλάδι μετὰ ὀλιγορίας, ἧτις δὲν ἐλησμόνηθη.

Ὁ λόρδος Βήκονσφιλδ συνεβούλευσεν αὐτὴν, ἵνα μετέρχηται «ὑπομονήν», ἀρετὴν τῶν ἀρίστων, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὄρον τῆς μὴ μετατροπῆς εἰς ἐξαπάτησιν. Οἱ «Καιροὶ» ἀφ' ἐτέρου ἐδήλωσαν μετὰ πάσης ἀταραξίας, ὅτι ἡ Ἀγγλία εἶχε προσενέγκει τῇ Ἑλλάδι ὑπηρεσίαν περιφανῆ διασώσασα αὐτὴν ἀπὸ ἧτις, ἀφοῦ ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς βεβαίως θὰ ἤττατο, ἀν διήρχετο τὰ σύνορα.

Παράδοχος ὑπηρεσία τῇ ἀληθείᾳ. Ἀναμφιβόλως ἀν ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς ἤρχετο εἰς χεῖρας μετὰ τῶν Τούρκων, θὰ ἐκινδύνευεν, ἵνα ἤττηθῆ ἀλλ' ἄρα πάντες οἱ μικροὶ λαοὶ τῆς Ἀνατολῆς δὲν εὗρον ἐν τῇ ἧττῃ τὸν τρόπον τῆς ἐπεκτάσεως ἀναλώμασι τῆς Τουρκίας; Ἡ Σερβία δὲν ἤττηθη; Τὸ Μαυροβούνιον δὲν ἐδικαίωθη ὑπὸ τῶν ὀθωμανικῶν στρατευμάτων; Ἀμφότερα δὲ τὰ κράτη ταῦτα δὲν ἀντημέμψθησαν διὰ προσαυξήσεων χώρας; Εἰς μόνον τῶν μικρῶν τούτων λαῶν ὑπῆρξε νικητὴς καὶ μεγάλως νικητὴς, ἀφοῦ ὁ στρατὸς αὐτοῦ ἔσωσε τὴν Ῥωσσίαν, ἡ Ῥωμουνία. Ἄλλ' ἀκριβῶς ἐπλήρωσε τὸν θρίαμβον αὐτοῦ, ἀφοῦ τοῦ ἐστοίχησεν ἐπαρχίαν. Ἐπαίξετο κατὰ τῆς Τουρκίας τὸ παιγνίδιον «ὁ χάνων κερδίζει».

Ἄν ἤρεσκετο ἡ Ἑλλάς ὅπως ἤττηθῆ, ἵνα τί ἐστέρησαν αὐτὴν ὦν θ' ἀπελάμβανεν πλεονεκτημάτων ἐκ τουρκικῆς ἧττης; Ἀφοῦ ἡ Ἀγγλία ἀπέτρεψεν ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων τὴν εὐτυχῆ ταύτην δυστυχίαν δὲν ἀρκεῖ νὰ κηρύττῃ ἤδη εἰς αὐτοὺς τὴν ὑπομονήν, ὅφειλε νὰ τοῖς κηρύττῃ προσέτι τὴν λήθην τοῦ παρελθόντος ὡς καὶ τὴν ἐγκαρτέρησιν εἰς ἀπάσας τὰς δοκιμασίας τοῦ μέλλοντος.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἄπας ὁ εὐρωπαϊκὸς τύπος ἐξακολουθεῖ σχολιάζων τὸ ἀνυπόμνημα τῆς Ὑ. Πύλης καὶ χαρακτηρίζων αὐτὸ ὡς μίαν προφανῆ τῆς Τουρκίας ἀρνησίν τοῦ ὑποταγῆναι εἰς τὰς ἀποφάσεις τοῦ Συνεδρίου. Βέβαιον εἶναι ὅτι πᾶσα ἐπίσημος ἀντίστασις τοῦ Σουλτάνου εἰς τὰ τετελεσμένα ἐν Βερολίῳ θέλει ναυαγήσῃ, ἀλλ' ἔτι βεβαιότερον εἶναι ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν θὰ καταλάβῃ τὴν ἐκχωρουμένην αὐτῇ χώραν ἀμαχητὶ καὶ ἀδαπάνως, καθὼ ὑποχρεωμένη νὰ πλαιίσῃ κατὰ τῶν ἐντοπιῶν φανατικῶν τούρκων, τῶν γειτόνων αὐτῶν Ἀλβανῶν, καὶ τῶν σιφηδῶν καθ' ὅλην τὴν Ἠπειρὸν καὶ Θεσσαλίαν ἐγκατεσπαρμένον Βασιβούζουκων, Κιρκασίων καὶ ἄλλων ἡμιαγίων φυλῶν, πρὸς δὲ καὶ κατὰ τῶν τακτικῶν τῆς Ὑ. Πύλης στρατευμάτων, ἅτινα ἐπίτηδες συσσωρεύονται εἰς τὰς ἐπαρχίας ταύτας, ὅπως, τῆς ὥρας ἐπιστάσης, ἀποστατήσωσι καὶ συνενωθῶσι μετὰ τῶν δῆθεν ἀνταρτῶν. Τὰ πειράματα ταῦτα ἔγρουσα ἐν ὄψει ἡ Ἑλλαν. Κυβέρνησις, καὶ κατανοοῦσα, ὅτι θαλασσίας προσβολὰς δὲν ἔχει νὰ φοβηθῇ, (ἐκτός ἐὰν καὶ ὁ ὀθωμανικὸς στόλος προσποιηθῇ ὅτι ἀπεστατήσεν, ὅτε θὰ λάβῃ τὰ ἐπίχειρα τῆς κυρίας του ὡς δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅθεν δεῖ) πρέπει νὰ φέρῃ ὡς τάχος εἰς πέρας τὰς κατὰ ζῆτῶν παρασκευάς, καὶ νὰ ἐτοιμασθῇ πρὸς πόλεμον κατὰ τῶν ἀτάκτων καὶ κακτικῶν τῆς Τουρκίας σιφῶν, τὰ ὅποια δὲν σκέπτονται νὰ παραχωρήσωσιν ἄλλο τῇ Ἑλλάδι εἰμὴ τέφραν καὶ κόνιν, ἀφοῦ ἀποδεκατίσωσι τοὺς ἀόπλους καὶ ἀπροστατεύτους βραχιάδες. Ἐλπίζομεν ὅτι ταῦτα πάντα διορθῶσιν οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐπαρχιῶν, καὶ ὅτι ὡς τάχος θὰ σπεύσωσιν εἰς τὰ νομοθετικά των καθήκοντα, προνοοῦντες περὶ τοῦ πρακτέου· διότι νῦν ἐπέστη ἀληθῶς ὁ καιρὸς τῶν ἔργων καὶ τῶν θυσιῶν, ἀφοῦ μέχρι τοῦδε καὶ χρόνος μακρὸς, καὶ χρήματα πολλά, καὶ λόγοι κενοὶ ἀφειδῶς κατεδαπανήθησαν ἀνευ σπουδαίου κέρδους.

— Τὸ ἐμπόριον τῆς νήσου μας ἐξακολουθεῖ ζωογονούμενον· αἱ εἰσπράξεις τοῦ Τελωνείου κατὰ τὸν μῆνα τούτου προμηνύονται οὐχὶ εὐκαταφρόνητοι. Τῇ διαμετακομιστικῶν μάλιστα τμημα ἕνεκα τῆς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλαγῆς σπουδαίας ἔχει ἐργασίας. Εἶναι ἀνάγκη οἱ συμπολίται ἡμῶν καὶ ἰδίως αἱ ἀρχαὶ τοῦ τόπου νὰ στρέψωσι τὴν προσοχὴν αὐτῶν εἰς τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ προγράμματος τοῦ λιμένος καὶ ἄλλων πρὸς τὸ ἐμπόριον χρησίμων ἔργων, ἐνισχύοντες καὶ ἀναρριπίζοντες τὸ θάρρος τῶν εἰς ἀπόγνωσιν περιελθόντων περὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ τόπου ἡμῶν.

— Τέλος, ἀπεφασίσθη καὶ ἡ ἐπισκευὴ τοῦ ὑπολοίπου μέρους τῆς ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ Ποσειδωνίας, ὅπερ διετέλει ἐν οἰκτροτάτῃ καταστάσει, ἤρξισαν δὲ αἱ καταμετρήσεις ἐκ μέρους τῶν μηχανικῶν τοῦ δημοσίου πρὸς τὸν εἰρημένον σκοπὸν. Ἡ μελλούσα νὰ σώσῃ τὸ ὠραῖον τοῦτο ἔργον ὅπερ διασχίζει εἰς δύο τὴν ἡμετέραν νήσον καὶ ὑπὲρ τῆς κατασκευῆς τοῦ ὁποίου τσαυτὰ ἐδαπάνησαν ὁ ἡμέτερος δῆμος ἐπισκευῆ, ὀφείλεται εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ ἀξιολόγου Νομάρχου Κυκλάδων, ὅστις καθίσταται μυρίων, διὰ τοῦτο, ἐπαίων ἀξίος.

(Ἔθνος).

— Ὁ «Φανὸς» πολὺ βραδέως ἐπελάβετο τοῦ ἔργου τοῦ εἰρηνευτοῦ, κατεπάδων εἰρήνην καὶ σιγὴν τῇ «Πανόπῃ», ἡ-τις πρὸ τριῶν ἐβδομάδων παρεμβάσα κατεσίγησε τὸν μεταξὺ «Πατρίδος» καὶ «Ἔθνους» πάταγον διὰ τὸ ἀστυνομικὸν ζήτημα, καθὼσον εἶχεν ἐξαντληθῇ ἡ συζήτησις, αἱ δὲ συναδέλφοι ἐκτοτε ἐκεχειρίαν ἄγουσιν, ἀφοῦ μάλιστα ἡ αἰτία τοῦ σκανδάλου, ἣτοι ὁ διορισμὸς ἑτεροδημότου ἀστυνόμου, δὲν ἐπραγματοποιήθη.

— Τὰ δημοτικά τῆς πόλεως φρέατα δὲν πρέπει νὰ χρησιμεύωσιν ὡς σταθμὸς πλυντηρίων, περὶ τῶν ὁποίων γύφτα

καὶ ἡμέραν νὰ ἐκπλύνωσιν οἱ περίοικοι τὰς ἀκαθαρσίας αὐτῶν καὶ τὰ τῶν βρεφῶν αὐτῶν σπαργανώματα. Ἡ ἀδιακρισία αὐτῶν αὕτη ἐνθεν μὲν ἀνηυχεῖ τοὺς γείτονας τῶν φρεάτων, ἐνθεν δὲ βλάπτει τὴν ὑγίαν αὐτῶν, διὰ τῆς ἐκχύσεως τῶν ἀκαθάρτων ἀποπλημάτων. Τοιοῦτόν τι συμβαίνει εἰς τὸ πρὸ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Κουβαρᾶ δημοτικὸν φρέαρ καὶ παρακαλεῖται ἡ Ἀστυνομία, ἡ περὶ τῆς ὑγείας καὶ ἡσυχίας τῶν πολιτῶν προνοοῦσα, νὰ ἀπαγορεύσῃ τὰ ἀτοπίματα ταῦτα, ἐπιτρέπουσα μόνον ἐνσὺ πᾶς τις ἀντλήξῃ ἐξ αὐτοῦ ὕδωρ, καὶ τοῦτο ἀποκομίζων εἰς τὸν οἶκόν του, νὰ μεταχειρίζεται αὐτὸ ὅπως θέλει.

— Εἰς τι τῶν παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ παλαιοῦ τελωνείου καταστημάτων ἀπεθήκευσαν ἱκανὴν ποσότητα πετρελαίων παρακαλεῖται ἡ Ἀστυνομία νὰ προνοήσῃ περὶ τῆς ἀμέσου ἐκτοπίσεως αὐτῶν ἐκεῖθεν πρὸς ἀποσβεσθῆν παντὸς ἀπεικταίου.

— Ἡ μεταξὺ τῆς οἰκίας τοῦ δικηγόρου κ. Τόμαν καὶ τοῦ Γυμνασίου στενωπὸς οὐ μόνον χρησιμεύει ὡς ἀποδέκτης ἀκαθαρσιῶν ἀλλὰ καὶ ὡς κοπρῶν. Καλὸν ἦτο μία αὐστηρὰ ἐπιβλεψὶς καὶ μία παραίνεσις τῆς ἀστυνομίας εἰς τοὺς κατὰ τὸ μέρος τοῦτο οἰκοῦντας ἀπόρους νὰ πείσῃ αὐτοὺς ὅτι κατὰ τὴν ἐαυτῶν καὶ τὴν τῶν γειτόνων των ὑγίαν βλάπτει ἡ τοιαύτη ἀκαθαρσία, εἶναι δὲ καὶ κακὸν διὰ τὴν πόλιν ἡμῶν συστατικόν.

— Ἡ συνάδελφος τοῦ ἀφανοῦ ὑποδεικνύουσα ὡς ἀληθῆ καὶ σωτηριώδη τὴν κοινωνικὴν καὶ ἠθικὴν τῆς πόλεως μας ἐπανόρθωσιν διὰ τῆς καταδιώξεως τῶν πρὸς κοινὸν σκάνδαλον παρανόμως μετὰ γυναικῶν συνοικούντων, μίαν σπουδαίαν κοινωνικὴν πληγὴν πειράται νὰ θεραπεύσῃ. Ἀλλ' ἀτυχῶς οἱ νόμοι τόσο ἐλαστικῶς ἔχουσιν ὡς πρὸς τὸ προκείμενον ζήτημα, ὥστε οὔτε διοίκεις, οὔτε Ἐκκλησία, οὔτε αὐτὴ ἡ δικαστικὴ ἐξουσία δύναται νὰ καταστείλῃ τὸ κικόν. Τὸ κακὸν τοῦτο ἀνοίκειν τοῖς ἡθεσιν ἡμῶν, μετεφυτεύθη ἐν Ἑλλάδι ἐξ οὐπερ καὶ οἱ νόμοι ἐλήθησαν. Ἐπομένως, ἐπειδὴ εἶναι γάργαρα κοινωνικὴ χρεῖαν ἔχει νόμου εἰδικῆ, αὐστηρήτατα τιμωροῦντος τοὺς παρανόμους συνοικοῦντας. Ἄλλως πᾶς τις δύναται συνοικεῖν γυναικὶ ἀνόμως, ἀγόμενος δὲ ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης νὰ ἀπολογητῆι ὅτι ἡ σύνοικος αὐτῷ εἶναι ὑπέρτερη, οὐχὶ δὲ καὶ σύνευος.

— Ἡ σιτοδεία πρόκειται καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο νὰ μαστίσῃ τοὺς κατοίκους τῶν Κυκλάδων νήτων, αἵτινες ὀλίγους παρήγαγον δημητριακοὺς καρπούς. Ἄξιον παρατηρήσεως εἶναι ὅτι ἡ ἐν Μυκόνῳ μονὴ τῆς Θεοτόκου, «Τουρλιανῆ» ἐπιλεγομένη, ἦν οὐδέποτε ὁ καρπὸς ἐπέλιπε, κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο πρόκειται ν' ἀγοράσῃ 200 κοιλὰ κριθῆς, ὅπως ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας αὐτῆς, μόλις κατορθώσασα νὰ συγκομίσῃ ποσὸν ἴσον τῷ εἰς τὴν γῆν σπαρέντι.

— Γράφουσιν ἡμῖν ἐξ Ἀλεξανδρείας ὅτι εἰτέτι δὲν ἀπεφασίσθη ἡ εἰς Κύπρον ἀποστολὴ τοῦ κ. Καράμ ὡς γενικοῦ Γραμματέως ἢ πράκτορος τῆς ἐταιρίας «Χεδιβίε». Ἐπὶ ταῦ παρόντος ὁ κ. Καράμ ἐνασπυρολεῖται εἰς μεταφράσεις δικηγοῶν τοῦ μικτοῦ δικαστηρίου, καὶ ἴσως ἴσως ἐπανέλθῃ αὐτὸς εἰς τὴν ἐν Σύρῳ ἢ ἐν Πειραιεὶ προτέραν θέσιν του. Ταῦτα πρὸς εὐχαρίστησιν τῶν τὴν καλλίστην συμπεριφορὰν τοῦ κ. Καράμ ἀναμνησκομένων φίλων καὶ λυπομένων διὰ τῆς στερῆσιν αὐτοῦ.

— Ἡ συνάδελφος «Τηλέγραφος» προσλαμβάνουσα κατ' αὐτὰς συμβοηθὰς εἰς τὴν σύνταξιν αὐτῆς δι' εἰδικὰ ἄρθρα τοὺς κ. κ. Σπυρίδωνα Λάμπρου, ὕμνητὴν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καὶ Τιμολέοντα Φιλήμονα, πασίγνωστον τοῖς πᾶσιν ὡς κράτιστον τῶν ἐν ἡμῖν δημοσιογράφων, σχῆμα δὲ ἀεγχαλεῖται λαμβάνουσα, πρόκειται νὰ διαπρίψῃ ὑπὲρ ποτε ἐν τῇ

σταδιοδρομία τῆς δημοσιογραφίας, ἐφ' ᾧ συγγαίρομεν τῷ ἐκδότῃ αὐτῆς κ. Σιδιτανίδῃ, εὐχόμενοι ἅμα ὅπως διακριθῆ ἐπ' ὀρθοφροσύνη καὶ ἀμεροληψία, προσόντα οὐσιώδη διὰ πᾶν δημοσιογραφικὸν ὄργανον.

— Εἶδομεν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ συλλόγου Βύρωνος ἐκτεθειμένα τὰ προπλάσματα ἐν μικρῷ τοῦ μνημείου τοῦ ἀθανάτου Βύρωνος, δι' ὃ ῥεθεῖς σύλλογος, κατορθώσας δι' ἀγῶνων μεγάλων νὰ συλλέξῃ τὸ ἀπαιτούμενον χρηματικὸν ποσόν, προέκλυσε διαγωνισμὸν μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν, κάλλιστα παιῶν. Εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον, δυστυχῶς, δὲν κατήλθον ὅλοι οἱ καλλιτέχναι ἡμῶν καὶ λυπούμεθα, διότι ἀπέσχον αὐτοῦ εἰς ἡ δύο ἐκ τῶν καλλιτερίων μάλιστα, ὡς φαίνεται. Οὐχ ἦττον ἔργα ἐστάλθησαν ἑπτὰ, τρία δ' αὐτῶν δημοσιεῖσθαι τὴν δάρνην. Ἡ κρίσις ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος ἐγένετο αὐστηρὰ καὶ ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ, ὅπως μὴ κατισχύσωσι πλάγια μέσα. Ἐβραβεύθη δὲ τὸ ἔργον τοῦ κ. Βιτάλλη, τοῦ ἐκ Σύρου καλλιτέχνου, ὅπερ ὄντως εἶνε τὸ ἄριστον διὰ τὴν ἀπλότητα, τὴν ἁρμονίαν τοῦ συνόλου, τὴν ἀσφάλειαν τῆς παρκοτάσεως καὶ τὴν καλὴν στερεώσιν τῆς τέχνης σύμφωνα πρὸς τὴν θέσιν ἐν ἧ σήμερον εὐρίσκεται. Εἶναι ὁ Βύρων ὄρθιος ἐπὶ βάρρου λίαν ἁρμονικοῦ καὶ ἀπλοῦ στερεῶς πατῶν, ἔχων ἔκφρασιν μελετώτους καὶ δημιουργοῦντος νοῦς, ἅμα δὲ σεβομένου καὶ λατρεύοντος τὴν γῆν ὅπου πατεῖ εἰς ζωηροτέραν ἔκφρασιν τῶν αἰσθημάτων τούτων, ἡ δεξιὰ χεὶρ τοῦ ἀγάλματος συντελεῖ πολὺ, διὰ τῶν δακτύλων ἐκφράζουσα τὴν βεβαιότητα ἐπὶ τὴν γενομένην εἰθὺς μελέτην καὶ προδηλοῦσα τὸν ἀκράδαντον σκοπὸν τῆς ὑπὲρ Ἑλλάδος ἀρσιωτέως του. Τὸ ἄγαλμα τοῦτο ἔχει τινὰ ὁμοιότητα πρὸς τὸ τοῦ Goethe ἐν φραγροῦρτη, ἀλλ' εἶνε δι' ἡμᾶς καὶ θὰ ἦναι ἐν καλὸν ἔργον τῆς νεωτέρας παρ ἡμῶν γλυπτικῆς. Ἡ στολή του εἶναι ἡ νεωτέρα εὐρωπαϊκὴ κολλάζεται δὲ τὸ ἄρρυθμον αὐτῆς ἐν τῇ τέχνῃ διὰ μανδύου, μεθ' οὗ περιβάλλεται ἡ ποιητής· οὕτω δὲ αἱ πτυχαί, αἱ γραμμαὶ, τὸ ὅλον ἀπέκτησε ῥυθμὸν καλλίστων ἀναλογιών. Πολὺ ὑποδείστερα εἶναι τὰ ἄλλα ἔργα. Διὸ ἐχάρημεν, ὅτι ἐκ τοῦ ῥηθέντος ἀγῶνος προέκυψεν ἔργον, ὅπερ θὰ θεωρῆται ἐν τῶν καλῶν τῆς ἑλληνικῆς γλυπτικῆς τῶν νεωτέρων, διὰ τοὺς κανόνας καὶ τὰ παραδεδομένα, ἅτινα ἐτήρησε. Νομίζομεν δὲ, ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ εἰς μάρμαρον τὸ ἔργον ὅσω τὸ δυνατὸν μεγαλύτερον καὶ πλούσιον, διὸ συνιστῶμεν τῇ κυβερνήσει νὰ προσθέσῃ εἰς τὸ ποτὸν τῶν 16.000 φράγκων, ἅτινα ἔχει ἡδὴ ὁ σύλλογος 5 ἢ 6 ἀκόμη χιλιάδας, ἀφοῦ ἅπασι πρόκειται νὰ στερεωθῇ οὕτω λαμπρῶς ἡ μνήμη τοῦ μεγίστου φιλέλλητος. (Ἐφημερίς).

— Φυθερὸν δυστύχημα ἐπέλθε χθὲς εἰς τὸν κ. Ἀγγελὸν Βλάχου. Ὁ δωδεκαετής αὐτοῦ υἱὸς ΣΤΑΥΡΟΣ, ἐξελθὼν ἐκ τῆς ἐν Πατησίοις ἐξοχικῆς οἰκίας εἰς τὴν διαμένει οἱ οἰκογένεια τοῦ κ. Βλάχου εἰσῆλθεν εἰς κηπὸν τινὰ παρακείμενον, μεθ' ἑνὸς μικροῦ ὑπρέτου ὅπως κόψῃ σταφυλάς. Ὁ φύλαξ τῆς ἀμπέλου, δεκαοκταετής τὴν ἡλικίαν, θελήσας ν' ἀπειλήσῃ τὸν υἱὸν τοῦ κ. Βλάχου, ἔλαθεν εἰς χεῖρας του ὄπλον πεπληρωμένον διὰ σφαιριδίων ἐσήκωσε τὴν σφύραν εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων ἀπὸ τοῦ παιδίου βημάτων· αἰφνιδίως τὸ ὄπλον ἐπυροσκόπησεν, ὃ δὲ μικρὸς Σταῦρος προσβληθεὶς ὑπὸ τῶν σφαιριδίων κατὰ τὸ στῆθος ἐπέσεν ἄνους. Τὸ πλῆξαν τὸν ἀτυχῆ ἡμῶν φίλον δυστύχημα εἶναι τόσῳ μέγα ὥστε πᾶσα παρήγορος λέξις καθίσταται περιττὴ, ἵνα μὴ εἴπωμεν χλευσθ.

(Ἐφημ. τῶν Σοζιτησῶν τῆς 21ης).

— Τὸ ἑθνικὸν Πνεῦμα τῆς παρελθούσης Δευτέρας ἐδημοσίευσεν τὰ ἐπόμενα :

α' Ὁ κ. Σηλήμαν τηλεγραφεῖ ἐξ Ἰθάκης τάδε· ἑ Πράγμα μέγα κῆδος· εὐρήκαμεν βορειοανατολικῶς νοτιοδυτικῶς πρ-

νοῦς Ἄετοῦ ἐρείτια 190 κυκλωπίων οἰκῶν ὀμπρικοῦ ἄστρου Ἰθάκης, ἐνθα ἤμιστα περιεμένετο. Τακτικαὶ ἀνακαταρῆ ἐνταῦθα ἀδύνατοι χειμεριναὶ βρογαὶ κατῆνεγνον ἅπαντα λείψονα ἀρχαιοτήτων θάλασσαν δὲ οὐχ ἦττον ἀνακαλύψαι ἀπάντων θησαυρὸν ὑπέρτατον εὐτόχημα Ἰθάκη· χιλιάδες ξένων ἐλεύσονται ὀμπρικὸν ἄστρῳ ὀφόμενοι.

— Ὁ ἀ' Περσῆσις Τηλέγραφος δημοσιεύει τὸ ἑξῆς ἐκ Κων/πόλεως τηλεγράφημα :

«Ὁ βομβαρδισμὸς τοῦ Σαράγεβο, πόλεως ἀνοικτῆς, ὑπὸ τῶν αὐστριακῶν προξένησεν ἐνταῦθα ζωηρὴν ἀγανάκτησιν. Κατὰ τηλεγράφημα πρὸς τὴν Πύλην, οἱ κάτοικοι ἐξήτησαν 24 ὥρῶν προθεσίαν ἥτις ἔως ἀπερρίβη. Πολλαὶ συνοικίαι τῆς πόλεως ἐρειπώθησαν, αἱ πρὸς τὸ φρούριον ἔπαθον πλεοντερον. Τὸ πῦρ μετεδόθη μετὰ τοσαύτης τογύτητος ὥστε μέγας ἀριθμὸς γυναικοπαίδων ἐκῆν ἐντὸς τῶν οἰκιῶν.

Πορταριζοῦμεν ὅτι ὁ ἀ' Περσ. Τηλέγραφος διακρίνεται διὰ τὰ ἄγαν φιλότουρα αὐτοῦ αἰσθημάτων. (Νεῖα Ἰτακί).

Ὁ κ. Μιχ. Τροφιμῶρ ἠιέωξε γραφεῖον κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Β. ταχυδρομείου, ἀπέναντι τοῦ ἀδαμαντοπωλείου τοῦ κ. Ν. Στεργίου, εἰς ὃ πωλοῦνται εἰς εὐθηννοτάτας τιμὰς τὰ ἑξῆς : ἦτοι

- ΨΑΡΡΟΚΟΛΛΑ Γαλλίας.
- ΣΑΠΩΝΕΣ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας.
- ΠΥΓΑΡΙΑ Ἀτσάλινα.
- ΣΚΟΤΠΑΙΣ μετὰ χέρια των, σιδηροδεμέναις, καὶ
- ΤΣΙΜΕΝΤΟ Γαλλίας.

ΒΥΡΣΟΔΕΨΕΙΑ ΓΑΒΡΙΗΛ ΑΡΑΓΚΗ.

Τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Α. Γάγκου τέως κατεχόμενα ὑπ' ἐνοίκιον ΔΥΟ ΒΥΡΣΟΔΕΨΕΙΑ ἐνοικιάζονται ἢ πωλοῦνται παρὰ τοῦ ἰδιοκτῆτου Γαβριὴλ Ἀράγκη.

ΑΤΜΟΔΕΒΗΣ ΜΕΤΑ ΜΗΧΑΝΗΣ

ἐφηρμοσμένης ἐπ' αὐτοῦ, κινουμένου ἐφ' ἀμάξης (Locomobil), δυνάμεως ἵππων 7, ἀρίστης κατασκευῆς καὶ πρὸς οἰανδήποτε χρῆσιν, πωλεῖται εἰς συμφέρουσαν τιμὴν. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Πανόπης».

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ.

Αἰτήσας τοῦ Εἰσηγητοῦ ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως Χαριλάου Καλθοκορέση διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 580 ε. ε. ἀποράσεως τῶν ἐνταῦθα ἔμπορικῶν ἐχορηγήθη παράτασις προθεσμίας πρὸς ἐπαλήθευσιν τῶν ὑπολειπομένων δανείων τῆς πτωχεύσεως ταύτης 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης. Καλοῦνται ὅθεν αἱ δανεισταὶ τῆς πτωχεύσεως ταύτης ὧν τὰ δάνεια εἰσέτι δὲν ἐπαληθεύθησαν νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ τῶν συνδίκων κατὰ πᾶσαν δευτέραν καὶ Παρασκευὴν περὶ ὥραν 3 μ. μ. καὶ ἐν τῷ δικαστικῷ καταστήματι τῶν ἐνταῦθα ἔμπορικῶν πρὸς ἐπαλήθευσιν.

Ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητῆρ ἐντέλλεται νὰ δημοσιεύῃ τὴν παραῦσαν διὰ τινος τῶν ἐγχωρίων ἐφημερίδων καὶ ἐνηγήσῃ τὰς ἐνόμους τοιχοκολλήσεις.

Σύρος τῆ 24 Ἀυγούστου 1878.

Ὁ τῶν προσωρ. συνδίκων Ἀλεξάνδρου Ἀποστόλου καὶ Ἰωάννου Σιδερέτου πληρεξούσιος Δικηγόρος **ΙΩ. Ν. ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ.**